

noget andet. Jeg skal ikke have noget imod det, jeg forstaar, hvor generende det er for den højtærede Indenrigsminister, at jeg dvæler ved, hvorledes hans Stilling er i disse Dage, og jeg vil derfor tjene ham i at tale om, hvorledes Stillingen vilde forme sig, hvis Socialdemokratiet skulde sejre ved Valget. Vi har nu af Venstres Ordfører faaet at vide, at saa vil Befolkningen blive lagt i Baand og Bast, og jeg indrømmer, at hvis Venstre troede det, saa vilde de delegere deres Vælgere til i stor Udstrækning at stemme for Socialdemokraterne ved Valget, for jeg kan forsikre de Herrer for, at Socialdemokraterne mindst af alle vil finde sig i at blive lagt i Baand og Bast. (*Fraenkel*: Andet Hold har De jo ikke paa dem).

Første Næstformand (H. P. Hansen):

Jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren.

L. Rasmussen: Jeg vil dog blot minde om, at den Dag, vi fik den hemmelige Afstemning, da man ikke mere kunde føre Kontrol, blev Højre reduceret til det, det blev. Det lagde Borgerne i Baand og Bast gennem det økonomiske Tryk, det øvede. Saa snart den hemmelige Afstemning var kommet, begyndte Socialdemokratiet derimod sin stærke Fremmarch. Det ærede Medlem Hr. Fraenkel kunde jo tage Ordet for at udvikle, hvordan Frihedsbestræbelserne er indenfor hans eget Parti. Hvis Socialdemokratiet sejrer, er vi enige om at søge at faa en virkelig effektiv Balance paa Statsregnskabet. Det er nødvendigt at faa Udgifterne bragt ned. Man kan kun skaffe Balance ved at bringe de mægtige Udgifter, der bruges til Forrentning af Statsgælden, ned i en væsentlig Grad.

Vi foreslaar derfor at indføre en Formuebeskatning, som Venstres ærede Ordfører kalder en Formuekonfiskation. Han tror at have opdaget det vidunderlige, at vi ved at foreslaa en Beskatning af Formuer mellem 50 000 og 60 000 Kr. i Virkeligheden vil beskatte de gamle Aldersrentenydere. Jeg vil sige til det ærede Medlem, der er saa glad over denne Opfindelse, at hans Finansminister i de 4 Aar, der er gaaet, mange Gange har været med til at beskatte de gamle Aldersrentenydere, der jo ogsaa betaler kommunal Skat. Den højtærede Finansminister har heller ikke været bange for at ramme dem gennem indirekte Skat. Samtidig mener vi, at de militære Udgifter kan nedbringes i en meget væsentlig Grad.

Først naar vi faar disse to stærkt tyn-
gende Poster, Forrentningen af Statsgælden

og Militærudgifterne, bragt ned, kan der være Haab om Balance. Men Balance mener vi ogsaa kan tilvejebringes ved at faa Balance i Forholdet mellem Ind- og Udførsel. De Foranstaltninger, der i saa Henseende skal til, skal jeg i øvrigt ikke spille Tiden med nærmere at dvæle ved, fordi mit Partis Ordfører har omtalt det under Lovforslaget om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler. (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Hvordan vil De skaffe Flertal for det?).

Første Næstformand (H. P. Hansen):

Den højtærede Minister maa ikke afbryde.

L. Rasmussen: Jeg synes ikke, det skader. Men den højtærede Indenrigsminister er saa utaalmodig. Jeg skal bestræbe mig for at rette mig efter ham, men han er saa rasende utaalmodig. Hvis han kunde væbne sig med lidt Taalmod, saa skal det nok komme alt sammen. Jeg havde nemlig ogsaa tænkt mig at fortælle lidt om det senere. Men foreløbig vil jeg lade den højtærede Minister være i Fred og tale om os selv, og det kan jo ikke være saa generende for ham.

Naar vi sammenligner de nuværende Forhold med Forholdene i Krigstiden, under Indgrebene, Rationering, Prisreguleringer o. s. v., er der den Forskel, at medens Danmark i Krigsperioden havde Mangel paa Varer, og det derfor var nødvendigt gennem Rationering at begrænse Vareforbruget, var der dog hele Tiden her i Landet Mad nok til at mætte alle Munde, og Priserne her var billigere end i noget andet neutralt Land. Nu har Kræfterne deres frie Spil; i Dag er der Vareriglighed, Varer i Overflod, men i Dag er der ogsaa flere, der mangler, flere, der lider Nød, end den Gang, da der var Varemangel, og Danmark er nu naaet til at være et af de Lande, hvor Varerne er dyrest. Det er Resultatet af de 4 Aars Styre, som Venstres Ordfører var saa stolt af. Danmark er nu naaet til Vareriglighed, men desuagtet lides der Nød midt i denne Vareriglighed. Der lides nu dybere Nød end da.

Derfor kan det muligvis være nødvendigt at gribe til Foranstaltninger for at bringe Kronen op, Foranstaltninger, der i og for sig absolut er unormale. Det er unormalt at skabe kunstige Skranker mellem Landene, at hindre den naturlige Vareudveksling, paa en Tid, hvor der er Varer nok, at skride til Rationering; men det kan blive nødvendigt, for at vi kan skabe den Balance, der skal til baade paa vort Statsregnskab og i Forholdet mellem Ind- og Udførsel. Vi lever jo nemlig under abnorme